

δυσθυμὸν τὰς ἐρεῖνας, ἐγὼ ἀπεφάσιζον ποῖα μέρη νὰ μετὰ ταῦτα ἔλλαι καὶ ἔλλαι· ἐν μίᾳ δὲ τῶν ἡμερῶν εἰς γεωργὸς εὗρεν ὑπὸ τὴν θύραν τοῦ δέμα φέρον ἐπιγραφὴν. 1000 φράγκα κλαπέντα τὴν 10

Φρίντις δι' ὅλα ταῦτα, Εὐγένιε· ὦ! φρίντις διακαίως. Μὴ νομίσῃς ὅμως ὅτι ἐκτελὼν τὰς εὐκόλους ταύτας κλοπὰς, τὰς μυριάκις βδελυροτέρας τῆς ἐνόπλου ληστείας, ἤμην ἡσυχῆς ἰσως· ἐξ ἐναντίας, ἡ ζωὴ μου πᾶσα ἦτον ἀδιακῆπος βάσανος. Ἀλλὰ μετὰ τούτους ἀγῶνας, τὸσον πλησίον φθάς τοῦ τέρατος, δὲν ἠδυνάμην ν' ἀποφασίσω νὰ ἐγκαταλείψω τὴν διωξίν τοῦ, καὶ διὰ νὰ μὴ μείνουν τὰ παλαιὰ μου ἐγκλήματα ἀτελεσφόρητα, ἐξηκολούθουν ὑποκύπτων εἰς νεώτερα πάντοτε.

Ἐξ τοῦτο, οὐδ' ἐμὸν, περιέχεται δίδαγμα μέγα! Ὅλος ὁ βίος ἡμῶν ἐξαρτᾶται πολλάκις ἀπὸ μιᾶς πρώτης πράξεως. Τὸ σφάλμα παράγει τὸ σφάλμα, καὶ τὴν βραχύτητα τοῦ βίου κατανοοῦντες, οὐδὲ ψυχρὸν στέργομεν ν' ἀπολέσωμεν, καὶ τοσαύτη εἶναι ἡ ἐνυπομονὴς ἡμῶν, ὥστε προτιμῶμεν νὰ ἐξακολουθῶμεν προϊόντες εἰς ὁδὸν σκολιάν, ἢ νὰ ἐπανέλθωμεν εἰς τὰ ὀπίσω. Σοὶ τὸ ἐπαναλαμβάνω· τὸ παρελθὸν εἶναι τοῦ μέλλοντος ὑποχρέωσις. Μετ' οὗ πολὺ θὰ μείνης κύριος τῶν πράξεών σου. Φρόντισον ἡ πρώτη νὰ εἶναι εὐλικρινής, ἐνάρετος, εὐγενής, καὶ αἱ ἔλλαι θὰ μιμηθῶσιν αὐτὴν ἐξ ἔξω. Ὁ βίος εἶναι ὡς τὸ ἐκτοξευόμενον βέλος· ἂν κακῶς διευθυνθῇ ἐξ ἀρχῆς, ὅσω μᾶλλον προβαίνει, τόσω μᾶλλον ἀπομακρύνεται τοῦ σκοποῦ.

Καὶ ἤδη, ἐπειδὴ πρὸ παντός ἄλλου ἐπ' ἀνάγκης εἶναι τὸ στάδιον νὰ μὴ βεβηλωθῇ πρὸ τῆς ἀρετῆς, ἐπειδὴ καὶ ἡ αἰσχύνη τῶν γονέων εἶναι καὶ αὐτὴ πολλὰκις ὑποχρέωσις διὰ τὰ παιδιὰ, θὰ σοὶ εἰπῶ εἰς τί σε ἀναγκάζουν αἱ κακουργίαι μου, ὅπως διατηρήσῃς ἀκίλιδωτον τὸ ὄνομά σου, καὶ ἀνέπαρον τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ μείνης τίμιος ἄνθρωπος.

Ἄν αἱ κλοπαὶ παύσωσι καθ' ἣν ἡμέραν παύσω τοῦ νὰ ζῶ, πιθανὸν εἶναι νὰ μὲ ὑποπτεύσωσι μέχρι τέλους. Ναι, δὲν εἶναι ποσὼς ἀδύνατον, εἶναι βέβαιον μάλιστα· διότι ἂν ἔχω πολλοὺς φίλους, ἔχω ὅμως καὶ ἀντιπάλους· μία λέξις ἀρκεῖ ὅπως διαγείρῃ τὴν ὑπόνοιαν· καὶ δὲν πείθει μὲν ἴσως ἀμέσως, ἀλλὰ παράγει τὸν δυστάγμην. Πολλὰ μικρὰ περιστάσεις, εἰς ἃς οὐδεὶς ἄλλος εἶχε δώσει προσοχὴν, ἐπανερχονται εἰς τὴν μνήμην, συνδιαζόνται διάφορα συμβάντα, διέφοροι λόγοι, οἵτινες, διότι ἀπ' ἐμοῦ προήρχοντο, ἐφαίνοντο αἰῶσι, οἵτινες ὅμως, ἀπαξ τοῦ ἐνδοσίμου ὑπάρχοντος, ἐνδύονται φοβεράν σκρᾶσιν. Καὶ οὕτως ἀπολέσθης διὰ παντός.

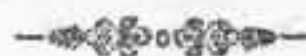
Πρέπει μετὰ τὸν θάνατόν μου νὰ ἐξακολουθήσωσιν αἱ κλοπαὶ ἐπὶ τινα χρόνον ἀκόμη. Ναι, πρέπει, Εὐγένιε, καὶ πρέπει σὺ νὰ τὰς ἐκτελέσῃς... Θὰ σοὶ δώσω τρόπους βεβαίους, ἀσφαλιστάτους, καὶ μετὰ ταῦτα θ' ἀποδώσῃς ὅλα τὰ κλαπέντα ἐπίσης μουσιχῶς, ἐπίσης κρυφίως...

Ἀφες με ν' ἀναπαυθῶ ἐπὶ μίαν στιγμὴν, καὶ μετὰ ταῦτα ἐπιστρέφον νὰ σοὶ δώσω τὰς τελευταίας μου ἐδαιγίας.

Καὶ ὡς εἶπεν ὁ γέρον, οὕτως ἔγινε. Κλοπὴ ἐξετελέσθη κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν τῆς ταφῆς του, καὶ

Μαρτίου 18... ἀποδοθέντα τὴν 15 Ἰουνίου 18... καὶ ὅλος ὁ δῆμος ἀνεσκίτησεν ὑπὸ χαρᾶς. Αἱ παραλογιώτεραι ὑποθέσεις ἐξηντλήθησαν πρὸς ἐξήγησιν συμβάντος τούτου σπανίου εἰς τὰ χρονικά τοῦ ἔθνους τῶν κλεπτῶν. Καὶ καθεὶς περιέμενεν ὅτι θέλει ἔλθει ἡ σειρά του μετὰ πεποιθήσεως σχεδὸν προληπτικῆς, ἣν δ' ἐπεκύρουν αἱ καθ' ἑκάστην ἀνανεούμεναι ἀποδόσεις. Τοῦ εὐσυνειδήτου κλέπτου κατεσκευεύθησαν αἱ νέαι ἐκδρομαὶ μετ' ὅσας ἐπιμονῆς ἄλλοτε αἱ ἀρχαῖαι. Ἀλλὰ ποτὲ ἡ μία ἀπόδοσις δὲν ὁμοιάζε τὴν ἄλλην. Μέχρι τοῦδε ἀκόμη αἱ φρενοχωρεῖται ζητοῦσι τὴν λύσιν τοῦ αἰνίγματος τούτου. Μόνος δὲ ὁ ὀλίγον τὰ μάγια ἐννοῶν Μιχαηλιάννης, ὁ βρασκὸς, τὴν ἐνόησε, καὶ αὐτὸς μᾶς τὴν ἐξημυστηρεύθη, ἐπὶ συμφωνίᾳ ὅμως ὅτι θέλομεν ἀποκρύψει καὶ διαστρέψει τινὰς τῶν δευτερευουσῶν περιστάσεων· οὕτως ὀφείλομεν νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι ὁ γέρον Λαγροῦς, ἢ μᾶλλον ὁ ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον τοῦτο κρυπτόμενος, ποτὲ δὲν ὑπῆρξεν οὐδ' ἐργαστασιάρχης, οὐδ' εἰρηναδίκης εἰς φρενοχώριον· ὁ δὲ δυσπιστῶν, ὅς ἐξετάσῃ τὰ ἀρχεῖα τοῦ δήμου.

Φηλὶς Δαβίρος.

ΠΕΡΙ ΔΥΟ ΝΗΣΩΝ ΤΟΥ ΑἰΓΑΙΟΥ

Ἐκ τῶν ἤδη ἐκδιδομένων ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ
τοῦ Κ. Ι. Ρ. Ραγκαβῆ.

ΑΝΔΡΟΣ.

Κυκλάς, ἡ βορειοτάτη καὶ μία τῶν ἀξιολογωτέρων, κατὰ τὸ νοτιοανατολικὸν τῆς Εὐβοίας, ἀπ' ἧς χωρίζεται διὰ πορθμοῦ δυσπλευστοῦ διὰ τοὺς σκοπέλους καὶ τὰς συνεχεῖς καταιγίδας· κατὰ τὸ νότιον ἕτερος πορθμὸς ἐπίσης κινδυνώδης καὶ πολὺ στενώτερος, οὗχ ὑπερβαίνων τὰ 1000 βήματα, χωρίζει τὴν Ἄνδρον ἀπὸ τῆς Τίνου. Ἡ περίμετρος τῆς νήσου λογίζεται κατὰ τὸν Πλίνιον 26 μιλ. Ῥωμ. ἢ 10 ὥρ. 24 λ. Ἡ ἀπόστασις αὐτῆς ἀπὸ τῆς Γεραιστοῦ, τοῦ πλησιεστέρου πρὸς αὐτὴν ἀκρωτηρίου τῆς Εὐβοίας, 10 μιλ. ὡς καὶ ἀπὸ τῆς νήσου Κέως 29 μιλ. (1) ἢ 15 ὥρ. 36 λεπ. — Ἡ Ἄνδρος ὠνομάσθη οὕτως ἀπὸ τοῦ Κρητὸς στρατηγοῦ Ἀνδρέως, ὃ ἐδωρήσατο αὐτὴν ὁ Ραδάμανθυς, καὶ οὗ ἀνδριάς ἐνδεδυμένος θώρακα καὶ ἐπὶ τοῦ θώρακος χλαμύδα, ἀνέκειτο εἰς Δελφοὺς ἀνατεθεὶς ὑπὸ τῶν Ἀνδρίων. (2) Οἱ Ἀνδριοὶ ἦσαν Ἴωνες ἐξ Ἀθηνῶν (3) ἐπῆρχον δὲ ποτε αὐτῶν ὡς καὶ τῶν Τηνίων καὶ τῶν Κείων καὶ ἄλλων νήσων οἱ Ἐρετριεῖς κατὰ τὴν ἀκμὴν τῆς δυνάμεως αὐτῶν. (4) Ἡ Ἄνδρος εἶχε μίαν μόνην πόλιν Ἄνδρον καλουμένην ὁμωνύμως τῇ νήσῳ, κατὰ τὸν δυτικὸν αἰγιαλὸν, ἔχοντα

(1) Πλίν. Δ'. 12, 22.—Διόδ. Β'. 79. Ἀλκαίου—
(2) Πaus. Φωκ. 13.—(3) Βελλ. Πατέρκ. Α, 4.—(4)
Στραβ. Γ'. σ. 448.

καί φρονέον καλούμενον Παύριον ἢ Γαυρήδιον. (5) Κατὰ τὸν Μηδικὸν πόλεμον οἱ Ἕλληνες ὑπὸ τὸν Θεμιστοκλῆν ἐπολιορκήσαν τὴν Ἄνδρον, διότι πρῶτοι τῶν νηπιωτῶν, αἰτήσαντες χρήματα τοῦ Θεμιστοκλέους, δὲν ἔδωσαν· ὅταν δὲ ὁ Θεμιστοκλῆς τοῖς προέταυς τὸν λόγον, ὅτι ἦλθον οἱ Ἀθηναῖοι ἔχοντες περὶ ἑαυτοὺς δύο θεὰς μεγάλας, τὴν Πειθῶ καὶ τὴν Ἀνάγκην, καὶ ὅτι ὀφείλουσιν ἐπομένως οἱ Ἄνδριοι νὰ δώσωσι χρήματα, ἀπεκρίθησαν πρὸς ταῦτα λέγοντες, ὅτι εἰκότως αἱ Ἀθηναῖαι ἦσαν μεγάλαί καὶ εὐδαίμονες ὡς τυχούσαι χρηστῶν θεῶν· ἀλλ' ἐπειδὴ οἱ Ἄνδριοι ἦσαν τὰ μέγιστα γεωπεῖναι, καὶ δύο ἄχρηστοι θεαὶ οὐδέποτε ἐκλείπουσι τὴν νῆσον κυτῶν, ἀλλ' αἰεὶ ἐμφιλογωροῦσιν, ἡ Πενία καὶ ἡ Ἀμνηχανία, δὲν θὰ δώσωσι χρήματα, διότι οὐδέποτε τῆς ἑαυτῶν ἀδυναμίας θὰ ὑπερισχύσῃ ἡ τῶν Ἀθηναίων δύναμις· ἐπειδὴ δὲ ἀποκριθέντες ταῦτα, δὲν

καίρον ὑπὸ Ἀττάλου, τοῦ Βασιλέως τῆς Περγάμου, μετέδωκαν ἀπὸ ἐξουσίας εἰς ἐξουσίαν, καὶ τέλος ὑπεδουλώθησαν εἰς τοὺς Ῥωμαίους. Οἱ Ἄνδριοι ἔλεγον ὅτι κατὰ τὴν κατ' ἔτος ἀγαμένην παρ' αὐτοῖς ἑορτὴν τοῦ Διονυσίου, ἔρρεν ἐκ τοῦ ναοῦ τοῦ θεοῦ τούτου οἶνος αὐτόματος. (10). Εἶχον δ' οἱ Ἄνδριοι καὶ ναὸν τῆς Ταυροπόλου Ἀθηνᾶς κατὰ τὴν παραλίαν, ὅπου ἐξεπέδθη τοῦ πλοῦτος ὁ ὑπὸ τοῦ Ἀνίου τοῖς Ἀτρείδαις δοθεὶς ταῦρος (Σουῖδι). Τὰ νομίσματα τῆς Ἀνδρου φέρουσι ἀπὸ τοῦ ἐνὸς μὲν κεφαλὴν Βάκχου καὶ ὕρσον, καὶ ἀπὸ τοῦ ἑτέρου κεφαλὴν καὶ τὰ γράμματα ΑΝΑΡΙ (11).

Ἡ νῆξ Ἀνδρος ἔχει κοινὴν πόλιν (χώραν) ἐπὶ τοῦ κατ' ἀνατολὰς αἰγιαλοῦ, καλεσμένην, ὁμωνύμως τῇ νήσῳ, Ἀνδρον ἢ κατὰ Κάστρον, καὶ ἔχουσιν λιμένα μικρὸν καὶ ἀνάπηπταμένον, καὶ χωρίον 51, ὧν τὰ δύο, Ἀρνη καὶ Ἀμόλοχον, οἰκοῦνται ὑπὸ Ἀλβανῶν. Μετὰ 10 μί-

Γυνὴ τῆς Ἀνδρου.

ἔδωσαν χρήματα, ἐπολιορκούντο. (6) Μετὰ ταῦτα δὲ ἐγένοντο οἱ Ἄνδριοι ὑπῆκοοι καὶ ὑποτελεῖς τῶν Ἀθηναίων, καὶ συνιστράτερον μετ' αὐτῶν κατὰ τὸν Πελοποννησιακὸν πόλεμον. (7) Μετὰ τινα χρόνον ὁ Περικλῆς ἐστειλεν εἰς Ἀνδρον διακοσίους πεντήκοντα Ἀθηναίους κληροῦχος ἵνα συνικησῶσι μετὰ τῶν Ἀνδριῶν. (8) ἀπέστειλαν δὲ ὑστερον οἱ Ἄνδριοι ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων, καὶ τότε ὁ Ἀλκιβιάδης ἔχων ἐκαστὸν νῆας, κατέπλευσεν εἰς τὸν λιμένα τῆς νήσου, τὸ Γαύριον, καὶ τρέφας καὶ κατακλείσας τοὺς Ἀνδρίους εἰς τὴν πόλιν, ἀπέκτεινε τινὰς ἐξ αὐτῶν, ὡς καὶ τοὺς εὐρυσχομένους ἐκεῖ Λάκωνας, καὶ στήσας τρόπαιον, ἀπέπλευσεν εἰς Σάμον. (9) Πολιορκηθέντες δὲ μετὰ

ἅπαντες ἀπὸ τοῦ κατὰ Κάστρον καὶ τὰ ἄνω Κάστρου, λεγόμενον καὶ τὸ Γάουρον (τὸ ἀρχαῖον Γαύριον), κατὰ τὸν πρὸς Λυσμῆς αἰγιαλὸν λιμὴν μέγας καὶ δεκτικὸς μεγάλου στόλου. Ὁ λιμὴν οὗτος ἔχει τὸ στόμιον πετραμένον πρὸς τὸ Νοτιο-Δυτικόν. Εἶναι δὲ ἐπιμήκης, ἐκτεινόμενος βαθέως κατὰ τὸ ἐνδον τῆς νήσου, περισκέπεται δὲ ὁλοκλήρως, ἀλλ' ἐν χειμῶνι ὁ βορρᾶς καταπνέει ὀρμητικῶς ἐπ' αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ὀρέων. Κατὰ τὸν Βορειο-Ανατολικὸν μυχὸν τοῦ λιμένος κεῖται τὸ κατὰ μέγα μέρος ἀριστίστατον μικρὸν χωρίον Γαύριον. Ἐν ἀποστάσει 1/2 ὥρας ἀπὸ τοῦ λιμένος παρὰ τὸ χωρίον Ἅγιον Πέτρον ὑπάρχει πύργος ἀρχαῖος περιφερὴς, περιγραφόμενος λεπτομερῶς ὑπὸ τοῦ Λ. Ρορ. ἐν τῷ περὶ νήσων, Α, ΙΖ. πλ. 11.

Ἡ Ἀνδρος ἔχει πολλὰ μοναστήρια, ὧν τὰ κύρια

(5) Διόδ. ΙΓ'. 69. — Ξενοφ. Ἑλλ. Α. 343. — Αἰδ. 31, 45. — (6) Ἡρόδ. Η'. 111. — Πλούτ. Θεμιστ. 21. — (7) Θουκυδ. Α'. 45. — Ζ'. 57. — (8) Πλούταρχ. Περικλ. 11. — (9) Ξενοφ. Α'. 323. ἱκδ. Ασουγλ.

(10) Πλιν. ἱστ. Β'. 26. — (11) Δύμερσον, Περικλ. Αρχ. Νομισμ. σ. 58.

τρία. Τὴν χάρισσαν δὲ τούτῃ νῆσον κατακοσμοῦσι τριπταί πεδιάδες, καὶ πανταχοῦ κῆποι καὶ ῥυακίαι καὶ πλῆθος δένδρων ὡς πορφύρεων παντοίων εἰδῶν, ὡς πορτακαλῶν, κισσῶν, συκαμινῶν, ῥοιῶν, συκῶν κλπ. Παράγει δὲ σῖτον μὲν ὀλίγον, κρίην δὲ πολλήν, οἶνον καὶ ἔλαιον, ὅσον πρὸς χρῆσιν τῶν κατοίκων, καὶ μεγάλην ποσότητα μετὰξῃς. Τὴν πρὸς Ἀρκτον ἀκρωτήριον τῆς νήσου καλεῖται Γουάρδον, παρὰ δὲ τὸ πρὸς μεσημβρίαν, ἐν τῷ πορθμῷ τῷ διαχωρίζοντι τὴν Ἀνδρῶν ἀπὸ τῆς Τήνου, εἰσὶ τρεῖς σκάπελοι, Καλόγεροι καλούμενοι· καὶ πρὸ τοῦ λιμένος Γαούρου, εἰσὶ σκάπελοι ὧν ὁ μέγιστος λέγεται Καϊρονάσι. — Ἡ Ἀνδρῶς εἶναι μία τῶν ἐπτὰ ἐπαρχιῶν ἐξ ὧν συγκρίνεται ὁ νομὸς τῶν Κυκλάδων, καὶ διαιρεῖται εἰς τρεῖς Δήμους Ἀνδρου, Κορθίου καὶ Γαυρίου. Ἐν τῇ κομοπόλει Ἀνδρου ὑπάρχει ὑγειονομεῖον καὶ λοιμοκαθαρτήριον δημοτικὸν καὶ οἰκονομικὴ ἐφορεία Γ. τάξεως, καὶ ὑποτελωνεῖον, καὶ εἰρηνοδικεῖον, συμβολαιογραφεῖον καὶ ὑπολιμεναρχεῖον, σχολεῖον Ἑλληνικὸν ἔχον δύο διδασκάλους Β. καὶ Γ. τάξεως, καὶ τρία σχολεῖα δημοτικά, ἐπὶ δὲ καὶ ἐν μὲν τῷ δήμῳ Κορθίου ὑπάρχει σταθμὸς ὑγειονομικὸς καὶ εἰρηνοδικεῖον καὶ σχολεῖον Ἑλληνικὸν ἔχον διδασκαλὸν Α. τάξεως καὶ δύο σχολεῖα δημοτικά, ἐν δὲ τῷ τοῦ Γαυρίου ὡσαύτως σταθμὸς ὑγειονομικὸς καὶ εἰρηνοδικεῖον καὶ δύο σχολεῖα δημοτικά. Ἀπέχει δὲ ἡ Ἀνδρῶς τοῦ Πειραιᾶ 6 ἑμίλι. Ἐκ τῶν Μοναστηρίων τῆς Ἀνδρου τὸ τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς κεῖται ἐπὶ κορυφῇ ὄρους ἐν ἀποστάσει 3 ὥρ. ἀπὸ τοῦ χωρίου ἁγίου Πέτρου, καὶ αὐτόθεν ἐκτείνεται ἡ θάλασσα ἐπὶ δύο θαλάσσας, κατὰ μὲν δυσμὰς μέχρι τοῦ Ἑγναίου τῆς Ἀιτικῆς, κατὰ δὲ ἀνατολὰς μέχρι τῶν Ψαρῶν καὶ τῆς Χίου· ἐν τῷ μοναστηρίῳ τούτῳ εὐρίσκεται ἡ ἐπιγραφή τῶν Στρατηγῶν (12). Ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ δὲ τοῦ μοναστηρίου εἰσὶ δύο εὐαγγέλια χειρόγραφα ἐπὶ περγαμηνῇ, τὸ μὲν γεγραμμένον ἐν ἔτει 1577 κατὰ Ἰουλίον, τὸ δὲ κατὰ 50 ἔτη μεταγενέστερον. Ἡ μονὴ ἔχει 40 μοναχοὺς, καὶ κέκτηται πολλὰ κτήματα ἐν Μακεδονίᾳ.

ΙΟΣ.

Σπράγας κατὰ μεσημβρίαν τῆς Νάξου, κατ' ἀρκτον τῆς Θήρας καὶ κατ' ἀνατολὰς τῆς Σικίνου, κειμένη ἐν ἰσθμῷ ἀποτάσσει ἀπὸ τῆς Θηρασίας καὶ τῆς Ἀνάφης (1), τῆς δὲ Θήρας ἀπέχουσα, κατὰ τὸν Πλίνιον, 25 μίλ. ῥωμ. (2) = 230 σταδ. = 10 ὥρ. τῆς δὲ Νάξου 24 μίλ. = 192 σταδ. = 14 ὥρ. 36 λεπ. Τὸ δὲ μήκος αὐτῆς λογιζέται 25 μίλ. = 200 σταδ. = 10 ὥρ. (3) Ἡ Ἴος εἶχε πόλιν καὶ λιμένα (4)· ἡ πόλις Ἴος ἐκαλεῖτο ὁμωνύμως τῇ νήσῳ καὶ ἠμιλλᾶτο πρὸς ἄλλας ἐξ πόλεις περὶ τῆς γεννήσεως τοῦ Ὀμήρου, κατὰ τὸ ἐξῆς

ἰστορικὸν ἀναφερόμενον ὑπὸ τοῦ Ἀούλου Γελλίου (5)

Ἑπτὰ πόλεις διερίζουσι περὶ ῥίζαν Ὀμήρου Σμύρνα, Ῥόδος, Κολοφῶν, Σαλαμίν, Ἴος, Ἀργεῖ, Ἀθήνη.

ἡ νῆσος αὕτη ἐκλήθη Ἴος ἀπὸ Ἰώνων τῶν ἐν αὐτῇ οἰκισάντων (6) ἐκαλεῖτο δὲ καὶ Φοινίκη (7).

Ἄλλ' ἀμφοτεροῦται αὕτη ἡ τοιαύτη δοξα, καὶ πιθανότερον νομίζεται ὅτι ἡ Ἴος ἦν ἡ πατρίς τῆς μητρὸς αὐτοῦ, καὶ ὅτι αὐτὸς ἦν ἐνστατικισμένος ἐν αὐτῇ. Οἱ Ἰῆται καὶ ἐδείκνυντο τὸ μνημεῖον τοῦ Ὀμήρου κατὰ τι μέρος τῆς νήσου, καὶ ἀλλὰ τοῦ τῆς μητρὸς αὐτοῦ Κλυμένης· ἦν δὲ καὶ ἐν τῷ προνόμῳ τῶν Δελφῶν εἰκὼν χαλκῇ τοῦ Ὀμήρου ἐπὶ στήλης, καὶ τὸ μάντευμα ἐξ οὗ φαίνεται ὅτι ἡ Ἴος ἦν πατρίς τῆς μητρὸς αὐτοῦ.

Ὀλβία καὶ δόσθαιμον, (ἔρως γὰρ ἐπ' ἀμφοτέροισι).

Πατρίδα δίζηαι· μητρίδ' δὲ τοι οὐ πατρίς ἐστίν.

Ἔστιν Ἴος νῆσος· μητρὸς πατρίς, ὅς σε θανόντα

Δέξεται· ἀλλὰ νέων παίδων αἰνίγμα φύλαξαι (8).

Τὸ μάντευμα τοῦτο ἀναφέρεται καὶ ὑπὸ Στεφάνου τοῦ Βυζαντίου. (9)

Ὁ δὲ Ἡρόδοτος ἐν τῇ ἀποδιδομένῃ αὐτῷ συγγραφῇ τοῦ βίου τοῦ Ὀμήρου, ἐκφράζεται ὡς ἐφεξῆς. « Ἀρχόμενος δὲ τοῦ ἔαρος, ἐπεχείρησε πλεῖν Ὀμηρος » εἰς τὰς Ἀθήνας ἐκ τῆς Σάμου, καὶ ἀναχθεὶς μετὰ τινῶν ἐγχωρίων, ἀπηνέχθη εἰς τὴν Ἴον καὶ ὠρυθή· θησεν οὐ κατὰ πόλιν, ἀλλ' ἐπ' ἀκτῆς· συνέβη δὲ » τῷ Ὀμήρῳ κατὰ πολὺ τι ἄρξασθαι μαλακῶς ἔχειν » ἐκθᾶς δὲ ἐκ τοῦ πλοίου, ἐκοιμήτο ἐπὶ τῆς κυματωγῆς, ἀδυνατῶς ἔχων· πλείους δὲ ἡμέρας ὁμοῦντων αὐτῶν δι' ἀπλοῖαν, καταβαίνοντες αἰετίνες » τῶν ἐκ τῆς πόλεως, ἐπεσχόλαζον παρὰ τῷ Ὀμήρῳ, » καὶ ἐν θωύματι εἶχον αὐτὸν, ἀκούοντες αὐτοῦ (10). » Ἐκ δὲ τῆς ἀσθενείας ταύτης συνέβη τὸν Ὀμηρον » τελευτήσαι ἐν Ἴῳ τελευτήσας δὲ ἐν » τῇ Ἴῳ, αὐτοῦ ἐπ' τῆς ἀκτῆς ἐτάφη ὑπὸ τε τῶν συμπλεόντων καὶ τῶν πωλητῶν ὅσοι ἐν διαλογῇ ἐγενήντο αὐτῷ· καὶ τὸ ἐλεγείον τότε ἐπέγραψαν » Ἰῆται ὑστερον χρόνῳ πολλῷ, ὡς ἔδη ἡ ποίησις » ἐξεπεπτώκει ἐθαυμάζετο ὑπὸ πάντων· οὐ δὲ Ὀμήρου ἐστίν. »

Εὐθὰ δὲ τὴν ἰσθμὴν κεφαλὴν κατὰ γαῖα καλύπτει Ἀνδρῶν ἥρώων κοσμητόρα, θεῖον Ὀμηρον (11).

Περὶ τὰ τέλη τοῦ ἔτους 1771 ὁ εἰς Ῥωσικὴν ὑπηρεσίαν Ὀλλανδὸς ἀξιωματικὸς κόμης Πασφάν-Κρίνεν, παραγενόμενος τὸ δεύτερον εἰς Ἴον μετὰ πολλὰς ἐρεῦνας, ἐνόμισε καὶ διέδωκεν ὅτι εὗρε τὸν τάφον τοῦ Ὀμήρου. Φέρει δὲ πρὸς τοῦτο τὰς ἐξῆς ἐνδείξεις. Πρὸ τῆς θύρας τῆς ἐκκλησίας τῆς Ἀγ. Αἰκατερίνης εὗρε πλάκα μαρμαρίνην μετακομισθεῖσαν ἐκεῖσε, κατὰ τινὰ

(5) Ἀουλ. Γελλ. Νύκτ. Ἀρκ. Γ'. 11. —

(6) Στέφ. Βυζ. Ἴος. — (7) Στράβ. Γ'. 484. Plin. Homeri sepulcro veneranda. Ante Phoenice appellata. Δ'. 23. — (8) Παυσ. Φωκ. 24. — (9) Στέφ. Βυζ. Ἴος. — (10) Ἡρόδ. Βίος Ὀμήρου. κ. 34. — (11) 36. — (12) Ῥός, περιηγ. Ἑλλ. νῆσ. Τ. 1, ἐπιστ. 13.

(12) Ἰδ. Λεβ. ἐπιγρ. Ἑλλ. καὶ Λατ. ἀρ. 172. — Α. Ρός, ἐπιγρ. ἀνέκδ. Ζ'. 87.

(1) Στράβ. Γ'. 484. — (2) Πλίν. Δ'. 23. — (3) Πλίν. Δ'. 23. — (4) Σκύλ. Περιπλ. —

ἐγγράφων παράδοσιν, ἐκ τοῦ τάφου τοῦ Ὀμήρου, καὶ φέρουσιν μακρὰν ἐπιγραφὴν ἐκ 44 στίχων, ὅπως δυσανάγνωστον καὶ δυσνόητον, περιέχουσιν δὲ πρὸς τοὺς ἄλλοις καὶ τὸ ὄνομα τοῦ Ὀμήρου. β'. Περὶ τὸν λεγόμενον Παρόπυργον, κατὰ τὸν μικρὸν Πλακωτὸν καλούμενον κόλπον, πρὸς τὸ βόρειον τῆς νήσου εὑρεθὲν ἐν τινὶ τάφῳ ἀγγεῖα τινὰ μικρὰ πηλινὰ, δύο ἑτέρα ἀγγεῖα ὧν τὸ ἐν ἔχον σχῆμα ὀλμοειδοῦς μαρμαρίνης φιάλης, μίαν μικρὰν κεφαλὴν μαρμαρίνην, δύο χαλκᾶ νομίσματα τῆς Ἰου, καὶ ἐρ' ἐνός αὐτῶν τὸ περιγράμμα ΟΜΗΡΟΣ, ἐν ἑλίῳ φέροντα γεγραμμένην κεφαλὴν ὁμοίαν τῇ μαρμαρίνῃ καὶ τῇ ἐπὶ τοῦ εἰρημίνου χαλκοῦ νομίσματος, καὶ τέλος ἀκίδα μυχαιριδίου ἢ βέλους· πρὸς δὲ τούτοις εὑρεθὲν ἐν τῷ αὐτῷ τάφῳ πλάκα μαρμαρίνην ὀριζονταίως κειμένην ὡς ἐδραν, καὶ κατὰ μὲν τὸ ἔμπροσθεν αὐτῆς κεχαργμένην τὴν ἐπιγραφὴν:

ΕΝΘΑΔΕ ΤΙΝ ΙΕΡΑΝ ΚΕΦΑΛΙΝ
ΚΑΤΑΓΑΙΑ ΚΑΛΥΠΤΕΙ ΑΝΔΡΟΝ

εὑρεθέντα εἶσιν ἀνίσχυροι καὶ οὐδαμῶς ἀποχρῶτα· ἀποδείξεις τοῦ πράγματος διὰ τοὺς ἑξῆς λόγους: α'. τὰ νομίσματα καὶ ἡ χρῆσις αὐτῶν ἦσαν οὐ μόνον ἐγνωστα κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ Ὀμήρου ἀλλὰ καὶ κατ' αἰῶνας μεταγενεστέρους. β'. Αἱ ἐπιγραφαὶ οὐδὲν ὡς φέρουσι χαρακτῆρα παλαιογραφικόν, καὶ ἡ κατασκευὴ τῶν στοιχείων καὶ μάλιστα τοῦ τετραγωνοειδοῦς Γ δεικνύουσι προφανῶς ὅτι εἰσὶ τῆς Ῥωματικῆς ἐποχῆς καὶ οὐχὶ προγενέστεραι τῆς πρώτης· ἢ καὶ τῆς δευτέρας· ἑκατονταετηρίδος μ. Χ. γ'. Ἡ μαρμαρίνη κεφαλὴ, ἡ ἀκίδα τοῦ βέλους καὶ τὰ λοιπὰ ἀγγεῖα οὐδὲν ἀποδεικνύουσι πολλοὶ τάφοι περιέχουσι τοιαῦτα, καὶ ἀκίδας μάλιστα εὑρεθὲν ὁ αὐτὸς περιηγητὴς καὶ ἀλλαχοῦ τῆς Ἰου αὐτῆς, καὶ ἐν Φαλεγάνδρῳ καὶ ἐν Νάξῳ, καὶ ἀπεδείχθη ὅτι εἰσὶ πάντα τῆς ἐποχῆς τῶν Ῥωμαίων, εἰς ἣν ἀνήκει καὶ ἡ ὀρθογραφία (Ι ἀντὶ ΕΙ). (12). Ὡστε πάντα τὰ ἐν τῷ τάφῳ φέρονται ἀποτεθέντα ἐν αὐτῷ κατὰ νεωτέραν τινὰ ἐποχὴν, τίς οἶδε πότε καὶ πῶς καὶ παρὰ τίνων.

Αρχαιοτέρα ἐνδυμασία τῶν γυναικῶν τῆς Ἰου

ΙΡΟΟΝ ΚΟΣΜΙΤΟΡΑ ΘΕΙΟΝ ΟΜΙΡΟΝ
κάτωθεν δὲ ταύτης τὴν ἐξῆς
ΒΟΥΛΟΣ ΕΠΟΙΕΙ ΜΕΛΙΤΑΙΟΝ
ΟΜΙΡΟΝ ΠΟΙΗΤΟΝ ΚΡΙΘΕΟΥΙΟΝ
κατὰ δὲ τὸ ὀπίσθεν

ΟΜΙΡΟΣ ΜΕΝΤΟΡΟΣ Β. ΠΥΛΑΙΟΝ
ΠΡΟΝΑΠΙΔΟΝ ΜΙΛΑΣΚΑΛΕ ΧΑΙΡΕ

Τὴν πρώτην τῶν ἐπιγραφῶν τούτων· Εὐθάδε πῆν ἱερὰν κτλ. εὑρεθὲν ὁ ῥηθὲς κόμης Πὰς καὶ ἀλλαχοῦ κατὰ τὸ μέσον τῆς νήσου ἐγκεικτισμένην εἰς τοῖχον ἀρχαίου τινὸς οἰκοδομήματος, ὁδὸς καλουμένου, καὶ ἐκ τούτων πάντων ἐξηγάγεν ὅτι εὑρεθὲν ἀληθῶς τὸν τάφον τοῦ Ὀμήρου· ἀλλ' ὅτι μὲν ὁ Ὀμηρος ἐτελεύτησεν καὶ ἐτάφη ἐν Ἰῳ, οὐδὲν ὡς εἶναι ἀπίθανον, ὡς γράφει καὶ ὁ Ἡρόδοτος, ἀν' ἀληθῶς οὗτος ἐστὶν ὁ γράψας· εἰ δὲ ὁ ὑπὸ τοῦ κόμητος Πὰς εὑρεθείς τάφος ἐστὶν αὐτοῦ ἐκεῖνος ὁ τοῦ ἡγεμόνος τῶν ποιητῶν, καθίσταται δυσἀπόδεικτον καὶ δυσπαράδεκτον, καὶ τὰ ἐν αὐτῷ

Ἡ περίμετρος τῆς νήσου λογίζεται 40 μιλίων, εἶναι εὐφορος, ὅπως οὖν καλλιεργημένη, καὶ οὐχὶ λίαν κρημνώδης· ἡ γῆ εἶναι ἀρίστη, καὶ ὁ οἶκος, εἰς ὃν συνίσταται τὸ κύριον ἐμπόριον τῆς νήσου, εἶναι καλλίστης ποιότητος. Προάγει δὲ καὶ οἶνον καὶ ἐλαιον καὶ βαμβάκιον καὶ ἄλλα, στερεῖται ὅμως πυροθέλων καὶ ὀπωρῶν, ἔχει λιμένας ἀρίστους, καὶ χώραν τὴν ἐπὶ τῆς αὐτῆς θέσεως τῆς ἀρχαίας Ἰου, κατὰ τὴν πρὸς δυσμὰς· αἰγιαλὸν ἐπὶ ὄρους ὄξυτενούς, ἐπικειμένον τῷ 1/2 ὥρας ἀπέχοντι τῆς πόλεως λιμένι, ὃς ἐστὶ κυκλωτερὴς ὡς ὁ Παιρσιεύς, καὶ περικυκλούται πανταχόθεν ὑπὸ ὀρέων· τὸ δὲ στόμιον αὐτοῦ ἐστὶ τετραμμένον πρὸς τὸ νοτ-δυτικὸν καὶ πρὸς τὴν νήσον Σίκλην. Κατὰ τὸν ἐνδοτάτον μυχὸν τοῦ λιμένος τούτου ὑπάρχει λόφος πατρῴδης, συγκείμενος ἐκ σχιστολίθου, καὶ κατὰ τοὺς πρόποδας αὐτοῦ εἰσὶ τὰ ἀνήκοντα αὐτῷ οἰκοδομήματα, καὶ τινες οἰκίαι καὶ ἀποθήκαι ἐπὶ δὲ τοῦ λόφου αὐτοῦ εἰσὶ πάμπολλα ἴχνη ἀρχαίων οἰκοδομῶν,

καὶ Ἑλληνικῶν τῶν, καὶ ἐπὶ τῆς κορυφῆς αὐτοῦ
εἰσὶν οὐκ ὀλίγα τινὰ πύργου τῶν δουκῶν τῆς
Νάξου. Ἐν τῷ λιμένι τοῦτο στίλοι μεγάλοι δύναν-
ται προσορμίζεσθαι ἀρόβως καὶ ἀπροφυλάκτως. Κα-
τὰ πολλὰ μέρη τῆς νήσου ταύτης εὐρίσκονται ἀρ-
χαιοτάτες, ὡς ἡ μεγάλη ἐκκλησία τῆς Ἀγ. Θεοδό-
της, κειμένη κατ' ἀριστερὰν τοῦ περιστομίου τῆς
πρὸς τὸ βορειανατολικὸν τῆς νήσου καὶ πρὸς τὴν
Ἡράκλειαν καὶ τὴν Ἀμοργὸν τεταγμένης μικρᾶς
κολπώδους πεδιάδος, περιέχει πολλὰ μάρμαρα ἀρχαῖα
καὶ κεῖται ἐπὶ τῆς θέσεως ἀρχαίου οἰκοδομήματος.
Πολλὰ δὲ τριανταεῖσι καὶ ἐν τῷ παρακειμένῳ χωρίῳ
καὶ περὶ αὐτοῦ, καὶ πόρρω λεῖψανα ἀρχαίου ὑ-
δρογωγείου, καὶ ἀντωλικώτερον παρὰ τὴν Παναγίαν
τὴν λεγομένην Ψάθην εἰσι λεῖψανα ἀρχαιοτήτων
Ἑλληνικῶν, καὶ ἕτερον τοῦ μεσαιῶνος κατὰ τὸ ἀνα-
τολικὸν καὶ νοτιανατολικὸν τῆς νήσου, παρὰ τοὺς δύο
κόλπους Κάλαμον καὶ Μαχανάρι καλουμένου καὶ, ἕτε-
ρα τοιαῦτα κατὰ τὸ μέσον τῆς νήσου παρὰ τὸ λε-
γόμενον Καπτέλλον, καὶ ἐπιγραφὰς δὲ εὐρέθησαν, καὶ
ἐπὶ τριῶν ἐξ αὐτῶν ἀναγράφεται ὁ Πύθιος Ἀπόλλων,
ἐν ᾧ καὶ ἐκεῖτα ἐνθά πρὶν ἡ ἐκκλησία τοῦ ἀγ. Ἰω-
άννου τοῦ προδρόμου καὶ ἐρ' ἑτέρας δι' ἐπιγραφῆς, εὐ-
σεβείας ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῆς ἀγ. Αἰκατερίνης, ἀναφέ-
ρονται αἱ θεότητες Ζεὺς Πολιεὺς καὶ Ἀθηνᾶ Πο-
λιάς (5). Οἱ νεῦται τῆς Ἰου ὡς καὶ οἱ τῆς Μήλου
θεωροῦνται ὡς ἐπιτηδεύοντες, διότι γνωρίζουσιν ἀ-
κριβῶς τὰ παράλια τῆς Αἰγύπτου καὶ τῆς Συρίας. Ἡ
νήσος αὕτη ἦν ἐν παντὶ καιρῷ τὸ σύνθημα καταγώ-
γων τοῦ πλείστου τῶν πειρατῶν τῆς Μεσογείου θα-
λάσσης. Ἡ Ἰος εἶναι εἰς τῶν 6 δήμων τῆς ἐπαρχίας
Θήρας ἀπέχει δὲ ἡ Ἰος τοῦ Πειραιῶς 109 μίλια.
Ἡ Ἰος ἔχει δύο σχολεῖα, Ἑλληνικὸν καὶ δημο-
τικόν, ἀμρότερα β'. τάξεως, καὶ σταθμὸν ὑγειονομι-
κόν, καὶ σταθμὸν τελωνιακόν καὶ εἰρηνοδικεῖον.

ΣΚΑΡΛΑΤΟΥ Δ. ΤΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ.

ΕΠΙΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

ΤΙΝΕΣ ΕΝ ΠΑΡΕΡΓΩ

Εἰς Θεοδώρου τοῦ Πτωχοπροδρόμου τὰ δύο
ποιήματα, τὰ ὑπὸ Α. Κοραῆ ἐκδοθέντα
εἰς Α'. τόμον τῶν κατ' αὐτὸν Ἀτά-
κτων, ἐν ἔτει 1828.

Ἀλεξάνδρῳ τῷ Ραγκαβῇ, πλείστα χαίρειν! (*)

Ἡ Κρονίων ἤδη ἐνισταμένων, καὶ πάντων ἀμφὶ
τραπέζας ἐχόντων τὰ πολλὰ, καὶ οὐδὲν ἄλλ' ἢ πῶς
ἐν ἀδρότερον γαστρίσαιντο περισκοπούντων, καὶ γῆν
πρὸς τοῦτο φορολογούντων καὶ θάλασσαν, καὶ ἀτε-
χνῶς ὡς πρὸς ἀνυπόστατον ἀνταγωνιστὴν τὴν ἐπι-

(*) Ἐγρήγη ἡ ἐπιστολὴ αὕτη ἐν ἀποκρίσει.

σιούσαν νηατεῖαν ἐπαλειφόμενων, οὐκ ἂν ἄκαίρως
ἡμῖν δόξαιμι, περὶ τραπέζης διαλεγόμενος. Φέρε-
γόν εἰ τις, δειπνοῦ τῶν ἀπὸ συμβολῆς δὴ τούτων
παρηγγελμένου, καὶ τῶν συνδαιτυμόνων ἐκάστων, τοῦ
μὲν ἄρνα γαλαθινὸν ἀπαλοτρεφέα, ἢ μελεαγρίδα
τὴν Ἰνδικήν, ἢ τιθαλυῖαν ἀλοιφῇ, ἢ καὶ νῆ Δι', ὀρ-
νιν ἢ περ ἢ κλῆσις ἀπὸ τοῦ φάσιδος, ἢ γοῦν ἐλάφου
τινὸς κερταῦ ἢ συὸς ὀρεσιτρεφέος μοῖραν εὐ μάλα
μεγέθους ἔχουσαν προσκομίζοντος τοῦ δὲ ἰχθύν τινα
νεαλῇ, μεγεθεὶ μέγιστον καὶ κάλλει κάλλιστον ἄλ-
λου δ' αὐτῶν ἀπὸ καρδόπου τούτων καὶ μάκτρας κα-
ρυκευμάτων, τῶν μὲν εἰς ἔργων ἀντικρυς Σιδονίων λεπ-
τότητα ἡσκημένων, τῶν δ' αὐτῶν εἰς κρέκκης εὐνήτου σκόλ-
λυν ἐληλαμένων, μακάρων ἀντικρυς ἔδεσμα, μέλι-
τος τούτου δὴ τοῦ περὶ τὸν Ἰμμητὸν ὑμνουμένου καὶ
τῶν ἀπὸ τῆς ἀρωματοφόρου ἀπόζον θεσπέσιον οἶον
τοῦ δ' αὐτῶν ἀκροδρύων καὶ τῆς ὀπώρας ὅση ἐν
ᾧ καὶ ὅση ἀπόθετος, ὅ,τι περ γενναϊότατον ἄλ-
λου δὲ πάλιν ἐτέρωθεν Βαυκαλίδας, Βακχείου πό-
ματος πλήρεις ὕσον τε τὸ Καμπανὸν προχέει πεδίον,
καὶ τῆς Κυπρογενείας τὸ πάτριον ἔδαφος, ἢ δὲ δὴ ἀμ-
βροσίης καὶ νέκταρός ἐστιν ἀπορρώξ α· καὶ πάντων
ἀπλῶς ἀλλήλοις ἀντιφιλοτιμουμένων τούτων μὲν
αὐτὸς οὐδὲν, ὁ δὲ βολβούς τινας ἀρτίως ἐκπεπατα-
λευμένους, ἢ κοχλίας ἐναγχοῦ μεθ' ὑστὸν ἐξερπύσαν-
τας, ἢ σκάνδικας ἀπὸ τοῦ Φελλέως, ἢ, ἂν οὕτω τύ-
χῃ, ἔχινους κερηκομύωντας ἀκάθαις, ἢ εἰσάγοι
φέρων τὴν πανδαίσιαν, πόσης ἂν ἀγροικίας καὶ σκαιο-
τητος ὄφλοι δόξαν; Τοῦτ' αὐτὸ τοῖνον καὶ αὐτὸς μοι
πεπονημένοι δοκῶ, τὴν ἐπισυνημμένην ἐπιστέλλον ἡ-
μῖν πραγματεῖαν. Τοῦ μὲν γὰρ χρυσὸν ἡμῖν ἀκραι-
φνῇ, τοῦ δ' αὐτῷ ἀργυρον, καὶ τοῦτον ἀπὸ τοῦ Λαυ-
ρείου, δωροφοροῦντος, αὐτὸς λεξείδι ἅττα συμφορή-
σας, καὶ ταῦτα οὐκ ἀνθρώπου καὶ κεκομψυμέ-
να, ἀλλὰ χαμερῆσι τε καὶ πιναρῇ καὶ τὰς ἀκοὰς
ἀποκναίοντα, προσκομίζων, εἴτα καὶ ἐπ' ἀκροάσεως
ἐπιδείξασθαι ἄξιόν, καταδολεσχήσαντα ὑμῶν. Οὐ
μὲν ἄλλ' ἔμπης, τοῦθ' ὅπερ ὁ παχὺς ἂν εἶπεν ἐκεί-
νος καὶ ἀγροικος, τὴν ἐσχατιάν ἣν παροικεῖ προῖσχό-
μενος, τοῦτο καὶ αὐτὸς ἐπείπων, καὶ τὴν ἣν ἐλαχον
κοσμεῖν Σπάρταν, οὐδὲν ἄλλ' ἢ λέξεις καὶ ὀνόματα
φύουσιν, εἰς συγγνώμης προτείνων αἴτησιν, ἀπλῶς
λάτοιμ' ἂν ἀπειροκαλίας μομφῆς ἐμαυτὸν, ἀπαλλά-
τοιμαί δὲ καὶ τῆς παραιτέρω κερηδορίας ἡμᾶς.

Ἀθήνησι τῇ 13 Φεβρουαρίου

ΣΚΑΡΛΑΤΟΣ Δ. ΒΥΖΑΝΤΙΟΣ.

Ἐκ τῶν διαφόρων πονημάτων Θεοδώρου τοῦ ἐπί-
κλην Πτωχοπροδρόμου, συγγραφῆς τῆς IB'. ἐκα-
τονταετηρίδος, δὲν ἦσαν κοινῶς παρ' ἡμῖν γνωστά,
εἰμὴ τὰ ἱερὰ τὰ τετράστιχα, παραδιδόμενα εἰς
τὰ σχολεῖα μας ἐν εἰδει ἱερᾶς ἱστορίας, τῶν δὲ
ποιημάτων του, τῶν εἰς δημῶδες ὕφος τῆς ἐποχῆς ἐ-
κείνης, πολλοὺς στίχους, τοὺς πλείστους κακῶς ἀν-
τιγεγραμμένους, καὶ μεθρημνημένους, ἐδημοσίευσεν
πρῶτος, νομίζω, ὁ Δουκάγγιος ἐν τῷ κατ' αὐτὸν
γλωσσάρῳ τοῦ παρακμάσαντος Ἑλληνισμοῦ, καθὼς
καὶ ἄλλων ποιητῶν τε καὶ πεζογράφων τῆς ἐποχῆς